

Дитяча мрія

Наталія Грегуль

Присвячується моїй внучатій племінниці Олівії, яка живе за кордоном, і мріє побачити сніг. Якби не ця війна, її мрія давно б здійснилась.

У теплій країні де море і пальми,
Живе собі дівчинка в місті добра,
Малює будинок й веселку у небі,
Дитинство насправді — щаслива пора.

Всміхається сонцю, танцює, співає,
Цікавиться всім, гарно вчиться мала,
Смаглява морячка як сонечко сяє,
Для мами і тата — принцеса вона.

Цікаве дівчинсько, допитливе дуже,
Як вперше почула про зиму і сніг,
Ураз засміялась й сказала рішуче:
"Я хочу хоч раз
подивитись на сніг!"

Я хочу побачить, як сніг скрізь кружляє,
Як пада на землю, вкриває поріг,
Я мрію відчути, сніжинка як тане,
На дотик долоньки, потрогати сніг".

Олівці тепер уявляється місто,
Засніжене, зимне, в нім горять ліхтарі,
Виблискує сніг на землі як намисто,
Й сніжинки спадають за комір в пальті.

Те місто в країні, де зими бувають,
Де йдуть снігопади, такі як ві сні.
Шкода в Україну літаки не літають,
Там небо закрите й країна в війні.

Олівко-сніжинко, вже не довго чекати,

Ця мрія здійсниться й тобі пощастить,
Засніженим містом будем разом гуляти,
І снігу радіти і сніжки ліпить.

Побачиш, мала, як узимку в нас гарно,
Зелені ялинки й кругом білий сніг,
Смішний сніговик привітає у парку,
Й на ковзанці з льоду кататись навчить.

З гори на санчатах ми будемо мчати,
За щічки пощипує хай морозець,
З вагону метро над Дніпром споглядати,
Рибалок на кризі, що йдуть навпростець.

Побачити сніг — яке щире бажання!
Так дівчинка мріє, так хоче вона!
І падає сніг, сніг кружляє лапатий,
Все біло кругом, білосніжна зима.